

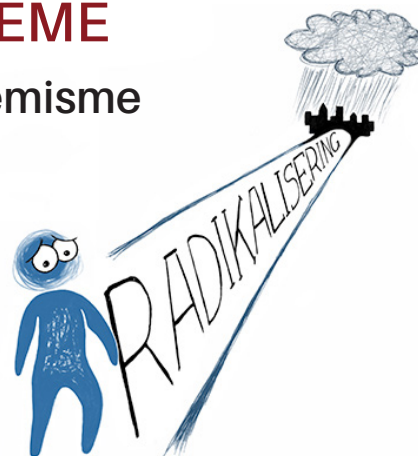
AT SØGE DET EKSTREME

- om radikalisering og ekstremisme

Radikalisering

Radikalisering kan defineres som:

Den proces en person går igennem i sin udvikling hen mod stadig mere ekstremistiske holdninger, værdier og eventuelt handlemønstre.

Radikalisering betyder altså en bevægelse hen mod ekstremisme. Af-radikalisering er en modsat bevægelse væk fra ekstremisme. Selvom der er forsket meget i radikalisering, er resultaterne meget forskellige. Selve radikaliseringsprocessen varierer fra person til person. Det er umuligt at sige, hvem der kan blive radikaliseret. I virkeligheden kan de fleste af os måske blive radikaliseret under de forkerte omstændigheder. Og der findes ingen facitliste på, hvorfor nogle radikaliseres. Man taler dog om en række vigtige faktorer, der kan skubbe en hen mod ekstremisme (push-faktorer) og faktorer, der kan trække en i samme retning mod ekstremisme (pull-faktorer). Senere i projektet vil I arbejde mere med push- og pull-faktorer.

Ekstremisme

Radikalisering vil oftest munde ud i ekstremisme. Ekstremisme er ikke en bevægelse som radikalisering. Ekstremisme er derimod en tilstand, hvor man har yderliggående holdninger, udviser stærk intolerance eller direkte had over for andre synspunkter og mennesker. Som ekstremist kan det være, at man accepterer ikke-demokratiske metoder til at få sin mening igennem. Vi har i Danmark fx besluttet, at det er ulovligt at sprede racistiske eller hadefulde budskaber. Alligevel mener nogle ekstremister, at det er deres ret netop at udbrede hadefulde budskaber eller måske direkte opfordre til vold for at fremme deres sag. Ofte ønsker ekstremister store samfunds-ændringer - koste hvad det må.

To typer ekstremisme

Man skelner overordnet mellem to typer ekstremisme: politisk og religiøs ekstremisme. Disse to typer af ekstremisme er næsten ens i deres accept af brug af ulovlige, ikke-demokratiske og voldelige midler. Også radikaliseringsprocessen, der fører dertil, kan være meget ens. Forskellen består hovedsageligt i, hvilke ekstreme værdier og holdninger, man har, og hvilken sag, man ønsker at fremme.

AT SØGE DET EKSTREME... fortsat

Politisk ekstremisme

Den politiske ekstremisme er oftest repræsenteret ved højreekstremisme, der bygger på nationalisme. Disse ekstremister er ofte autoritetstro og stærkt ikke-demokratiske. Et eksempel kan være nynazisme. Højreekstremisme er tiltagende mange steder i verden - også i Danmark. Der findes dog også venstreekstremisme, der er baseret på kommunistiske idealer. Disse ekstremister er ofte meget lidt autoritetstro (anarkistiske), men de er lige så ikke-demokratiske som højreekstremisterne. Venstreekstremisme er meget lidt udbredt i Danmark, men et eksempel kunne være urolighederne i forbindelse med 10 året for Ungdomshusets nedrivning i marts 2017. Her udøvede en mindre gruppe mennesker hærværk imod butikker og angreb politiet med brosten og brandbomber.

Religiøs ekstremisme

Religiøs ekstremisme er globalt set og i Danmark stort set udelukkende forbundet med islam. Siden 1990'erne har der været ekstremistiske muslimer i Danmark, men der er tale om ganske få personer. Ekstremistiske muslimer forsøger gennem ikke-demokratiske metoder at fremme et samfund baseret på sharia-loven og i overensstemmelse med deres fundamentalistiske forståelse af Koranen. Verden over har man de sidste 20 år oplevet en lang række blodige terrorhandlinger udført af muslimer. Nogle terrorhandlinger er endda udført i Allahs navn. Mange forskere mener dog, at der også kan ligge andre motiver end religion bag fx politiske, sociale og økonomiske såsom fattigdom, undertrykkelse, besættelse og desperation.

Der findes også eksempler på religiøs ekstremisme indenfor kristendommen. I USA er der fx meget konservative og fundamentalistiske kristne personer, der angriber abortklinikker med vold, bomber og brandbomber med henvisning til, at kun Gud må bestemme over liv og død. Ligeledes hører man en gang imellem om ekstremisme inden for jødedommen. I Israel er der fx jøder, der truer arabiske mænd, hvis de er kæresten med jødiske kvinder. Det er dog svært at afgøre i hvor høj grad bevæggrundene er religiøse, politiske eller andet.

